

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ג'ליון מס' 811
פרשת בהעלותך תשפ"ג

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
20:57	20:22	19:05	ירושלים
20:55	20:25	19:22	תל-אביב
20:59	20:26	19:16	חיפה
20:56	20:22	19:21	באר שבע

דבר ראש הישיבה

התקשרות

המנורה מונחת מול הלוחות שבקודש הקודשים • שמשפיעים על המנורה • ואהרן כולו מתבטל אל אורו של משה אחיו הקטן • "שבחו של אהרן שלא שינה"

אהרן הכהן, שהיה אוהב שלום ורוךף שלום ומקשר את כל עם ישראל.

ולכן אהרן בא בסוד הקטורת, כמו שרואים שהכהן הגדול מקטיר בכל יום את קטורת, וכן כאשר הייתה מגיפה בעם ישראל אהרן השתמש בקטורת על מנת לבטלה, ואת ההארה הזו גופא הוא גם מקבל ממשה, שהוא בבחינת הנרות, כי אהרן היה מקושר ודבוק במשה. ומכך רואים את חשיבות ההתקשרות לצדיקים במעשי המצוות, שאפילו אהרן הכהן היה מתקשר למשה בהדלקת המנורה.

רק הצדיק יודע

הרש"ש הקדוש כתב שיש לומר מסירת מודעה לפי כל מצווה, בין במצוות עשה ובין במצוות לא תעשה, שאנו עושים זאת "על דעת רשב"י ור' אלעזר בנו, וייתכן בן עוזיהו, ועל דעת האר"י הקדוש ור' חיים ויטאל ור' אבא הקדוש ועל דעת שאר בנין בני יידיך היודעים כל הכוונות והייחודים... ותהיה כוונתנו ככוונתם". רואים שאף הרש"ש הקדוש שהיה גדול המקובלים היה מתקשר לצדיקים קודם המצוות.

וכן כתב האור החיים הקדוש במצוות פרה אדומה (במדבר יט), שאינו יודעים כלל את סודה ורק משה רבינו ידע את טעמה, והרי העושה מצוה בלא ידיעת טעמה וסודה נחשבת המצוה כגוף בלא נשמה, לכן כתוב (שם פסוק ב): "ויקחו אֶלְיָךְ פֶּרֶה אֲדָמָה", כלומר יקחו על דעת מה שמשא רבינו יודע ומכוון, ובזה המצווה תהיה מושלמת, כי בזכות הצדיק נחשב שאנחנו עושים כראוי את כל הפעולות והמעשים.

וכן ה"חתם סופר" אומר שהצדיקים הם אלו שמעלים לנו את כל העבודות והתפילות שלנו.

וכתב רבינו הק' בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה ריא): "ואי אפשר לבוא למוחין זכים אלא על ידי התקשרות לצדיקים, כמובא בזוהר: "ויקח משה את עצמות יוסף" – משה הוא בחינת מוחין, ויוסף הוא בחינת צדיק, היינו שאין שלמות למוחין אלא על ידי התקשרות לצדיקים".

נסיים בדברי ספר "כוכבי אור" (פרק אמת ואמונה אות ט'), שעל ידי שאדם מקיים אחת מהעצות של הצדיק, כמו מחיאת כף אל כף, שמחה וריקודים וכן וכל עצה ועצה של רבנו או ההתקשרות עצמה לצדיק, על ידי זה הוא נכלל בנשמת הצדיק וזוכה לישועות. כי לפי שמקיים עצתו ורצונו הוא נכלל בו ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, ובכך הוא פועל ישועות ואינו צריך לבירורים ו"תיקונים" שונים קשים יותר, שכן מעצמו הוא מושך עליו את האור של הצדיק שמשפיע עליו!

רשתנו מתחילה עם צווי הדלקת המנורה ידי אהרן הכהן. המנורה היתה מונחת – כמות שהתורה אומרת בתחילת פרשת תצווה – "מחוץ לפרוכת אשר על העדות", דהיינו מחוץ לקודש הקודשים שם מונחים לוחות העדות בארון הברית.

והנה ידוע שאת הנרות אהרן היה מדליק מהנר המערבי, שנקרא כך על שם שהוא כנגד קודש הקודשים שבמערב (וראה בגמרא מנחות צח, ב וברש"י מהו הנר המערבי). נר זה היה דולק גם לאחר שכולם נכבו, וממנו היה מדליק בכל לפנות-ערב את שאר הנרות. מכך אנו רואים שהנר המרכזי והחשוב ביותר הוא זה שמכוון כנגד קודש הקודשים והארון שבתוכו.

מקושר עם הצדיק

והנה הארון הוא מקום משכן התורה והלוחות, והוא בחינת משה רבינו כמו שכתוב "זכרו תורת משה", ונמצא שהנר המערבי הוא סוד משה רבינו, ומשה הוא זה שממשיך את האור שיורד אל המנורה. כל מה שאהרן הכהן מדליק את הנרות בא מכוחו של משה, הנר המערבי ממשיך מתוך קודש הקודשים דרך משה רבינו את התורה הקדושה לעם ישראל.

ולכן חז"ל משבחים את אהרן הכהן בכך "שלא שינה", דהיינו שאהרן קיבל את האור של משה, אהרן קיבל את הפנימיות של משה והיה דבוק בו לחלוטין. כל מה שאהרן עשה היה בהתקשרות למשה.

וזהו סוד הביטול לצדיק, כפי שאומר ר' נתן שאור המנורה הוא בחינת אור פני הצדיק האמת, ולכן מה שאהרן זכה היה בזכות שהיה לו ביטול למשה. לכן אמר הקב"ה לאהרן "שלך גדולה משלהם", כי אהרן הכהן עושה מעשה מלמטה, ומחבר את עצמו עם משה – עם הבחינה שלמעלה.

קטורת מול נרות

נעמיק ברובד נוסף: האר"י הקדוש מגלה ששמן וקטורת זו בחינת אחת, כי בזמן שמטיבים ומדליקים את הנרות היו מקטירים את הקטורת של שחר ושל בין הערביים, כמו שאנחנו אומרים בפרשת הקטורת "בהיטיבו את הנרות יקטירנה, ובהעלות אהרן את הנרות בין הערביים יקטירנה".

והנה השמן שהוא בחינת חכמה הוא כנגד משה רבינו, שמשפיע למטה את האור של החכמה, לעומת הקטורת שהיא מלשון "קטר" (קטר), שזה בחינת

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

חכמת המסכן בזויה?!!... תלוי

הנעזר – שהוא הרה אסון (ובמיוחד אצל ילדים), ואילו השני "המתמודד הנמרץ" – בונה ומחשל. "המסכן הנעזר" תמיד יישאר במקום הזה, לא יתקדם לאף מקום, כי קשה לו. הוא לא ימצה יכולות, כי הוא לא יכול. הוא לא ינסה, כי הוא נחשל. הוא כן ייעזר, ומה שיעשו זה מה שיהיה. יצפה לויתורים כי הוא לא יכול. הוא המסכן, והאחר לא בסדר כי הוא חסר מידות ולא מתחשב. מאידך "המתמודד הנמרץ" תמיד יתקדם, ינער את האבק, יתור מה הלאה, מה אפשר לעשות, ינסה שוב ושוב למרות המגבלות, ומשם יתפתח ויצליח ואז כבר ללא גבול ועצירה. תמיד ובהכל ינסה, כי למה בעצם לא, ואם לא יצליח יבקש עזרה, ועם כל בדל של עזרה ירוץ קדימה עד לכבישית היעד.

תלוי איך נתייחס

שאלתנו כהורים (מחנכים): מה באמת? האם יש בכוחו או שהוא מסכן שעלינו לסייע לו תדיר? ראשית, עלינו לדעת שבידינו כוח רב, ככל שנשתדל להוכיח לילד שהוא כן יכול, שהוא ילד רגיל (ואף מעבר לכך) ורק עם מגבלה מסוימת, כך גם הילד יתייחס לעצמו. וזה תלוי הרבה בנו, בדרישה שלנו, בהתייחסות שלנו לילד.

שנית, נערוך מול עצמינו בירור, מה הן הגבולות, או מה הם הקשיים האמתיים, ונגדיר אותם כדי שנדע מה לדרוש ואת מה להכיל.

אחר כך יוצאים לדרך מול הילד. אצל ילד בוגר ומבין, מומלצת שיחה פתוחה ובריאה, לפי מידת יכולת הקליטה, ובגיל רך יותר, ההתייחסות שלנו למצבים תשדר את ההגדרה (כגון: את הילד שנוטל כדור נשאל "למה לא ישבת בשקט" ולא נגיד "בגלל שלא לקחת אינך מסוגל"). ואז בעקביות: במקום שצריך להכיל – מכילים, ובכל מה ששייך לגבולות חיים, לא מוותרים, ממריצים, מכוונים, "כמו כולם". כמובן שנודקק פה למנות גדושות של חום, הכלה, עידוד ודחיפה.

והעיקר: הטלת האחריות על הילד אף כשהוא תלוי בעזרים חיצוניים. שוטר למשל לא יתחשב בנהג שעשה תאונה כיוון שלא אדם על עצמו משקפיים ולכן לא ראה, וכך נדרוש מהילד: אם הפתרון הוא גם חיצוני תדאג שזה יקרה, קח את זה ותצליח! (לא ארית מהלוח כי לא לקחת את המשקפיים. או: זה מרגיע אותך אז תזכור לקחת), ובמקום שזה גדול עליו כמובן שנכיל ונעזר. המסר שיועבר דרכנו לילד: אתה יכול אתה כמו כולם, קח אחריות.

לסיכום: חכמת המסכן בזויה, חכמת המתמודד מלכותית!

ת אותו יום זכר היטב. סתם יום בהיר, תחילת אמצע של סוף שבוע כהה, בשעות אחרי הצהריים המוקדמות, אלו הסמוכות לבוקר, חזר האוצר'ל הביתה. "שלום אבא" צהל, "יש לי פתק מהחיידר".

במוחו רצו תרחישים, על-פי הניסיון ניסה לדמיין מה עכשיו. "כן? ענה, "ומה הפעם?". "הפתעה" (למי?) נענה הקטנטן עם חיוך מאוזן לאוזן (הן שימושיות למשקף העתידי). הוא הגיש פתק מקופל, האב פתח ביד וועדת, אהה... לחינם עף לו הלב. בסך הכל בדיוקת ראייה שגרתית. במחשבה שנייה: נכון, זאת היתה הפתעה... בדרך כלל הבשורות רעות יותר...

הוא לכסן מבט אל התוכן, כמעט זרק אותו לאשפה, אך משראה שלבנו יש מספר 1+ קם ועשה מעשה כאב אחראי וקבע תור לאופטומטריסט. תוך שבוע הילד עם משקפיים.

רחמים גדולים מדי

זה היה שבוע של מהפך. הוא החל לגשת אל הילד בכפפות של צמר גפן, חרד לגורלו. מי יודע, אולי אולי כל מה שהיה עד היום קשור לזה, נעבעך. "תאר לך" חשב, "מישהו מכסה לך את העין, אתה תתנהג נורמלי? אתה לא רואה! ובכלל עכשיו עם המשקפיים, זה יושב על העיניים, צריך להתרגל לזה, ואולי זה לוחץ, ואולי צוחקים עליו בכיתה?". יום אחד ביקש מהרבי לבדוק בעיות חברתיות, הוא מסכן, אולי הוא דחוי חברתית בגלל המשקפיים. כששמעו שבעיות מיקוד ראייה (מה זה בכלל???) גורמות להתנהגות דומה להיפראקטיביות, חשב שאולי כל מה שצועקים עליו אינו בצדק.

הילד מצידו לא הבין איזה רוח נחה על אבא: לא מתרגז על משובות, מתייחס בסלחנות לדשי"ם בפתקים מהמורה, נוראיים ככל שיהיו. כילד לא העמיק לחשוב, הוא ניצל זאת, והתוצאות היו בהתאם...

עד כאן הקטע הסאטירי, ועכשיו למציאות, מציאות אוויריית.

שתי תגובות אנושיות

פעמים רבות בחיים נקלע ילד לקושי אמיתי, אם זה צרכים מיוחדים (כגון: מוגבלות, שבר, קושי בניידות, וכדו'), או לחילופין מצבי סביבה מיוחדים (כגון: מעבר מגורים, מצב חיים, פנימייה, וכדו'), קושי שמשפיע על עצם החיים ותפקודם ופעמים מפריע להתפתחות.

ישנם שני אופני תגובה, שני תנועות נפש אנושיות הקיימות אצל ילדים ואף אצל מבוגרים: גישת "המסכן

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידיים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הברורות (תשנ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמעורתו לטפח צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, סדרות עיסוקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למונות "נחלי המשפט" בית דין אזורי לדיני אמנות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומטסים ברוח האבי"ד הגאון הרב שלמה סייסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ד ד"ר, ראש ישיבת נחלי נצח)

השטיק המוצלח ביותר שלו

ובכל פעם זה הסתיים בהתרסקות מכאיבה. אתה תקוע בגלות שאי אפשר לצאת ממנה, חבל על המאמצים."

לא היינו מאמינים שזה עובד אם לא שאנו יודעים זאת מנסיון אישי... הוא משכנע אותנו שאין לנו סיכוי ואפשר לנו מעתה על זרי דפנה, ואנחנו משתכנעים!

וזה נורא, כי האמת נשארת אמת גם אם מכסים אותה בהררי שקרים, והאמת היא שבשמים כל התירוצים מתפוגגים ואין לנו אפילו אומץ להוציא אותם מהפה. ברור שאין שום ייאוש בעולם כלל, וזה לא רק פתגם לתת חיזוק למסכנים אלא משהו אמיתי וגם מאוד מחייב: אף פעם לא תוכל לומר שניסית מספיק וכבר אין סיכוי.

תסתכל על אביך הראשון, זה שחטא בעין הדעת לפני כמעט שש אלף שנים, וניסה לחזור בתשובה כשהוא מתיישב בנהר פרת בתור סיגוף. עבר יום, עברו יומיים, והוא רואה שהיצר הרע רק מכשיל אותו שוב ושוב והוא כל פעם נופל מחדש.

הוא יכל להרים ידיים ולומר שאין לו סיכוי, אבל אם היה עושה כך לא היה זוכה לכלום. אבל הוא לא התייאש, והמשיך לשבת שם שנה תמימה, ושוב: למרות כל המאמצים הוא רק חווה מכשולות ונפילות. כך שנתיים, שלש ארבע, חמש, והוא לא מתייאש! מאה ושלושים שנה (!) הוא יושב ומסתגף בנהר פרת עד שזוכה ותשובתו מתקבלת והוא זוכה לילד נפלא, שת, שממנו הושתת העולם והוא סב-סבם של כל הצדיקים שאתה מכיר כולל אברהם יצחק יעקב וכל עם ישראל.

אז תסביר ליצר הרע ששכנועים שטותיים להתייאש כבר לא עובדים עליך, אתה כבר יודע ומבין שאין שום ייאוש בעולם כלל וזה תובע מאיתנו לא להפסיק לעבוד, ומכאן ואילך יערב לכם!

(ליקוטי הלכות פסח ט כא, שלוחין ג לג)

שה לי לכתוב את זה, אבל מה לעשות שכנראה זו האמת.

יש בנו חלק רע שמקשקש כל הזמן ואומר שאין לו כוח לעבוד את השם. יצר לב האדם רע מנעוריו, והוא משכנע אותנו בכל רגע נתון שלעבוד את השם זה רעיון לא מוצלח, זה קשה, זה מפריע לנו לממש את הרצונות שלנו, זה גורם צער.

ומצד שני, המצפון לא נותן לנו לצאת לגמרי מהפרטה. כולנו גדלנו על כך שיש דין ויש דיין, שאיננו חופשיים לעשות ככל שיעלה על רוחנו, שמי שעובר על רצון השם לא ירוויח כלום ורק יפסיד. ולכן אנחנו הרבה פעמים מרגישים בין הפטיש לסדן: היצר מושך אותנו לפרוק מעט את עול המצוות, והמצפון זועק שזה לא יעבור בשתיקה וכל מעשינו בספר נכתבים ועל כל דבר ודבר נייעש בחומרה.

הבעיה הזו כמובן לא התחילה מהיום, ובפרשתנו אנו קוראים על ה"מתאוננים" שחיפשו עלילה איך לפרוש מאחרי הקב"ה כפי שמסביר רש"י. קשה להם לקום בבוקר ולרוץ לתפילה, לשתוק בקדיש ובחזרת הש"ץ, ללמוד בזמן הפנוי במקום להתאסף במבואות בית הכנסת ולנייעס קצת לשון הרע מעניין... בקיצור, לפרוק עול.

ומה הסוף של הפלונטר הזה? מי מנצח במלחמה הנפשית הזו?

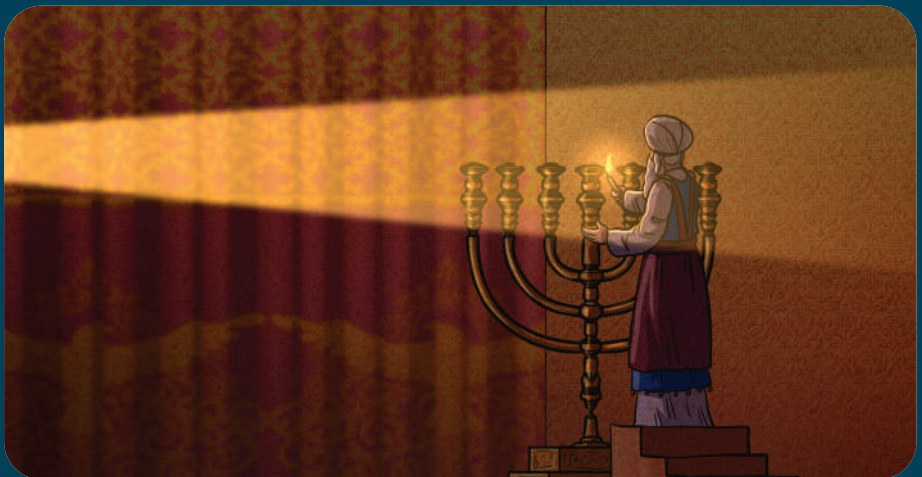
...

ליצר הרע יש הרבה פתרונות למצב, אבל פתרון הדגל שלו הוא הרמת הידיים.

לא שהוא מרים ידיים... בחלומות. אלא הוא משכנע אותנו שהגיע הזמן להרים ידיים. "כל כך הרבה פעמים ביקשת להתקדם, ניסית להתעלות, השתדלת לטפס,

לצעירי הצאן

התקשרות והתבטלות

הָאָרוֹן הוּא מְקוּם מְשֻׁן הַתּוֹרָה וְהַלּוּחוֹת, וְהוּא בְּחֵינַת מֹשֶׁה רַבְּנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה", וְנִמְצָא שֶׁמֹּשֶׁה הוּא זֶה שֶׁמִּמְשִׁיךְ אֶת הָאוֹר שֶׁיּוֹרֵד אֶל הַמְּנוֹרָה. כֹּל הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת בְּאֵי מְכוּחוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, וְלָכֵן מִה שֶׁאֵהָרֵן זָכָה הָיָה בְּזִכּוֹת שֶׁהָיָה לוֹ בְּטוֹל לְמִשְׁחָה...

מתוך מאמר ראש הישיבה

השבת משלמת

23 שנים לפטירת הרב ניסים יגן זצ"ל • שב"ק י"ד סיון תש"ס - שב"ק י"ד סיון תשפ"ג

ואני אתן לך את אותה המשכורת שהיית מקבלת מבית המלון!"

בלב אמיץ הלכה האשה אל משרדו של מנהל בית המלון כשבדרך היא מהרהרת בגדלותו של העם היהודי שהצמיח מתוכו בעלי דרגה כאלה שמסכימים לקבל על עצמם לתת אלפי שקלים בחודש בלא שהם עשירים במיוחד, רק כדי להציל יהודייה מחילול שבת.

בעל בית המלון שמע את בקשתה בקרירות והשיב כי היא מפוטרת מיידית וללא פיצויים עקב סיורוה לעבוד בשבת.

• • •

בעצם הסיפור המפעים נגמר כאן, באשה שוויתרה על עבודה והרב שהסכים לשלם לה אלפי שקלים, אך חבל שלא להמשיך.

בשעה 11 בלילה צלצל הטלפון בביתה של מאירה ומעבר לקו היה בעל בית המלון.

"איני מסוגל לחיות עם העובדה שאני, שאבותיי וסבותיי מסרו נפשם על קדושת השבת, אפטר אשה מעבודתה חרף היותה חרוצה ויעילה רק משום שביקשה לשמור שבת..."

"כבר עכשיו אני מודיע לך שהפיטורין מבטלים" אמר בעל המלון בהתרגשות, "ומחר תיכנס אליי ונדבר באשר לתנאי ההעסקה בעתיד".

מאירה התקשרה ברגשה לרב יגן ובישרה לו על ההתפתחות המסעירה, אך היא עצמה לא ציפתה להמשך ההתפתחות. בפגישה שלמחרת התנצל שוב בעל המלון על הפיטורין, ובישר לה כי הוא מעלה את משכורתה בעשרים וחמישה אחוזים, זאת מלבד יום חופשי נוסף שתקבל מעבודתה מעתה...

(מקור: מעדותו בספרו "נתיבי אור")

כבר קרוב לשנה שחברתה לוחצת עליה להשתתף בסמינר של ערכים. "את תיהני עד הגג, תצטערי על כל רגע שלא נחשפת לאמת הזו קודם לכן" אמרה החברה בשכנוע פנימי עמוק, כשמאירה עצמה ממש לא מבינה. היא הוכתה בהלם כששמעה שחברתה הטובה חזרה בתשובה, הייתה בטוחה שמשבר נפשי עמוק גרם לה להיכנס לדת ולדתיים החשוכים האלה, וההלם גבר כשהבינה שהיא אף מנסה לשכנעה להצטרף אליה.

הקשר הטלפוני עם החברה התחדש מידי כמה שבועות, כשכל פעם הנושא הוא הסמינר המתקרב של ערכים באזור ירושלים, עד שמאירה נכנעה. היא התקשרה למוקד הרישום, שילמה את סכום ההשתתפות באירוח המלון, והבטיחה את הגעתה בסוף השבוע הקרוב.

• • •

הלם.

כל הערכים שעליה חונכה עשרות שנים קרסו מול עיניה כמגדל קלפים. כל תאוריות הכפירה התבררו כמשאלות לב של הוגיהן, ותורת משה אכן ניתנה מאת הבורא לפני למעלה מ-3000 שנה לעיני מיליוני עדים.

היא לא חשבה לרגע שאלף תהייה המסקנות מהסמינר, אך האמת הכתה בפניה ללא רחמים. עליה לשנות את כל ארחות חייה, להחליף בגדים, סגנון דיבור, אמונות ודעות, טוב שלפחות את העבודה אין עליה להחליף... רגע! עבודה!

המלון הירושלמי בו היא עובדת כפקידת קבלה עובד שבעה ימים בשבוע, ולא יסכים בשום אופן לאפשר לה יום חופשה שבועי בשבת!

מה תעשה? איך תשלם את המשכנתא על דירתה אם לא תקבל את משכורתה דבר חודש בחודשו? השלב הבא של אי-תשלום משכנתא הוא סילוק מהדירה!...

מבין כל המרצים הנפלאים שבסמינר החליטה להתייעץ עם הרב ניסים יגן. אור פניו נגה טוב-לב, ודבריו נשמעו מתוך לב טהור שאיכפת לו באמת מגורלו של רעהו שלא שפר עליו גורלו לקבל חינוך אמיתי.

היא ניגשה אל הרב ובדמעות סיפרה לו על החלטתה הבלתי מעורערת לקבל על עצמה שמירת מצוות גם אם זה יעלה לה בקושי. "אבל שמירת שבת אני לא יכולה, באמת לא יכולה" נשבר קולה.

הרב יגן שמע בצער את הסיפור ומאירה המשיכה: "בעל בית המלון לא יאפשר לי בשום אופן לשמור שבת, הוא יפטר אותי מיידית, ללא ספק. איך אשלם את המשכנתא לא משכורת?" תהתה בדמעות.

"להתיר לך לחלל שבת אינני יכול" אמר הרב יגן בנחישות וברכות, "אבל אם תפוטרי מהמלון, אני מציע לך לעבוד אצלי... בואי כל בוקר אל ביתי, אמרי תהלים

המשכורת עלי, הרב יגן זצ"ל

הרב ניסים יגן זצ"ל

נולד: תש"ב, בירושלים, לאביו רבי יעקב, מתלמידיו של רבי מרדכי שרעבי.

ישיבה גבוהה: בשנות בחרותו גלה אל לייקווד שבארה"ב ללמוד תורה.

זיכה רבים וזכה: אש קודש בערה בו להחזיר בתשובה את עם ישראל, ולשם כך כיתת רגליו בכל הארץ גם בשנות ייסוריו הקשים.

רב פעילים: היה ממייסדי "ערכים" ומראשי ישיבת "אור שמח".

נפטר: כבן 59.

פעם אמר יהודי רחוק לרב יגן: "אני הולך אחרי הרוב, והרוב אינם שומרים מצוות"... אמר לו הרב יגן: "בהולנד יש חמישה מיליון איש ומאה מיליון פרות; אם תהיה בהולנד תתחיל ללכת על ארבע ולגנונות כפרה מאחר ואתה הולך אחר הרוב?"

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

אלא לשבור גם את עמוד תורתו ואז תיכון תבל בל תימוט"...

...

רבה של בבורקא רבי חיים שמחה ויטלס היה דורש: "נאמר במשנה (פרקי אבות סוף פ"א) "על שלשה דברים העולם עומד, על הדין, על האמת ועל השלום", ואיני נכשל באף אחד מהם!"

לתמיהת השומעים הסביר: "אני מפרש את המשנה כך: על שלשה דברים ה"עוילם" [הקהל] "עומד" ומצפה וממתין: על הדין – כשהרב לא יודע את הדין ועליו לחפש בספרים; "על האמת" – כשהרב מאריך בקריאת שמע וכולם מחכים שהרב יגמור ה' אלקיכם אמת", "ועל השלום" כשהרב מאריך בתפילת העמידה וכולם מחכים שהוא יפסע "עושה שלום"... ובורך השם, משלשתם אני נקי"...

ר בי יחזקאל לנדא בעל "נודע ביהודה" הרבה להוכיח את סוחריו עירו שיחזיקו ויתמכו ביד עניי עירם אך דבריו לא נשאו פרי. משכך, יצא רבי יחזקאל אל רחוב השוק ונעמד בין הסוחרים. הסוחרים התפלאו ושאלו ביראת כבוד: "מה עושה כאן רבינו? למה אינו פונה לתלמודו בבית המדרש?". נענה להם רבי יחזקאל: "שולחן בעל שלש רגלים שנשברה רגלו האחת – סומכים אותו בארגזים. אך אם נשברו שתי רגליו, הרי מורידים את הרגל השלישית ואז הוא ניצב על עומדו.

"על שלשה דברים העולם עומד, על התורה, על העבודה ועל גמילות חסדים. עמוד העבודה נשבר לדאבונו בחברו בית המקדש, אך בדוחק העולם המשיך לעמוד. כעת, שאני רואה שאת עמוד גמילות החסדים גם כן שברתם, לא נותרה לי ברירה

ניצוץ לשבת

מתוך גלייון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

רק חושב וחושב

ובכל זאת שלוה בלתי נתפסת, "במה הוא מרוכז כל כך?"

באחד מרגעי החסד, כשהיה מסוגל לדבר, גילה טפח מעיסוקיו העלומים. הצעתי לו להכניס לנגן' שיעורים אוניגונים, לשמוע משהו בשעות השכיבה הארוכות. הוא חייך בתודה ולחש לי: "דוד, האמן לי, אין לי זמן לזה. אני עסוק, עסוק מאוד..."

מריקן הכוחות? הרב כהן בעבודתו כרופא שיניים

ומה עשה אז? לחברותא שלו גילה פעם: "תראה, כשאני שוכב כאן. אני עובר במחשבה שלי לאחור, על כל השנים, החודשים, השבועות, הימים, השעות והרגעים שחלפו עליי. בוחן כל אירוע, מעשה, דיבור. ומתקן ככל יכולתי..."

להיכן מסוגל חשבון הנפש שנמשך על פני חודשים שהורכבו ממאות שעות מרוכזות, לחדור?

לאחר לילה אחד במהלכו הטיפו את הדעת זעקותיו של ישיש סתור בינה, שח לו השוער לר' גדליה שנעק שיבדל"ח, ססעד אותו דבר יום ביומו: "הלילה, כשהצעקות הללו הפריעו והציקו, חזרתי בחשבון הנפש לגיל ילדות קדום ועשיתי תשובה על סיטואציה בה עמדתי מהצד והבטתי בילדים שהכו זה את זה מבלי להתערב...". לשם הוא הגיע!

(מגזין "ניצוצות" טבת תשע"ט)

ש ורות מקולמוס ליבו של הסופר דוד גבירצמן על חותנו הרב איתן כהן (עשור להסתלקותו – י"ג סיון תשע"ג):

שוכב כאן אדם, שלד עצמות מיוסרות, הוא מצוי כאן כבול לחוסר-אוננו כבר חודשים. לא התהפך אפילו על צידו. אבל באופן מוחשי לחלוטין זורח עליו משהו מיוחד במינו.

נהן, רק אמש ביקרו כאן כמה נכבדים, אנשים שברחובות בני ברק וכדומה רוחשים כלפיהם כבוד. בעלי ממון, בעלי קשרים, עסקנים למחצה. הצצתי על הביקור מהצד. הוא, שוכב אין אונים, הם, חסונים ושופעים. ובכל זאת, כשעמדו מולו, התקפלו. לא מחמלה, רק מתוך יראת הרוממות. כשיצאו, תלה בי אחד מהמכופתרים והמהוקצעים מבט של תימהון: "מה זה, איך זה?". כלומר, מהיכן שואב גוף צפוד וכמעט בלתי קיים תעצומות שכאלו.

"תראה", מעיר אחד המבקרים, "הוא לא ישן...". העובדה הזו מטרידה מבקרים רבים. במשך שעות של ייסורים, עיניו עצומות, שריי הפנים מעידים על סבל. אך הדעת צלולה לחלוטין. הוא אינו מדבר ואף אינו מסוגל לשמוע דיבורים. הקולות מכאיבים לו. כל דבר מכאיב או מעורר בחילה. לא אוכל, לא דיבורים, לא שירים. מאומה.

פתגם השבוע

חשוב מאד:

שהילדים יראו את אבא לומד תורה בבית

מתוך הספר 'פיקודין משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

קבלת התורה במקלטים

בפולין. "כאן היתה לנו אפשרות לדאוג לו לטיפול רפואי איכותי, בבית חולים מסודר וללא חשש מהפגזות ואימי המלחמה".

השבוע, אחרי חצי שנה במנוחה בפולין, הוא חזר לביתו שבפאתי קייב, שם פגש לראשונה את משפחתו ששמרו על הבית. "השהות בפולין נועדה לספק לחברי הקהילה מקום מחסה והגנה מפני הקור והמלחמה בחודשי החורף. כעת, רבים מהם ביקשו לשוב הביתה בתקווה שיהיה להם מעט שקט גם כאן בקייב", אומר

קהילה היהודית בקייב בראשות רבה של אוקראינה הרב משה אסמן התקיימו הכנות קדחתניות בשבועות האחרונים על מנת לחגוג את חג השבועות במרכז הקהילה היהודית בעיר, בסמוך לבית הכנסת המרכזי 'ברוצק', בהשתתפות אלפי יהודים מכל רחבי האזור ואף כאלה ששבו לאוקראינה לאחר חצי שנה. אלא שעם כניסתו של החג עצמו הם מצאו את עצמם במקלטים.

התכוננו כראוי

בימים שקדמו לחג התארגנו בהנהלת הקהילה מראש על מנת שבבית הכנסת יתקיימו קריאות התורה לאורך כל היממה לצד פעילויות מיוחדות לילדים, שיעורי תורה וסעודות עשירות במוצרי חלב המיוצרים תחת השגחת הרבנות הראשית לאוקראינה.

חלק מאותם שהיו אמורים להשתתף בפעילות הינו למעשה יהודים ששבו לביתם אחרי חצי שנה, מדובר ביותר מ-200 קשישים מהקהילה היהודית בקייב, ששהו עד כה במקום מקלט בפולין וכעת הם שבו לביתם ולבני משפחותיהם.

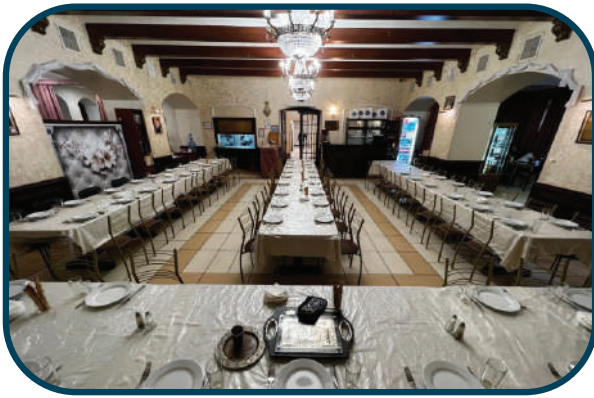
בפולין, שהו קשישי הקהילה היהודית בבתי הארחה בלובלין ולודז', בסיוע מתנדבים מהקהילה היהודית המקומית שדאגו להם לשגרת חיים מלאה ופעילויות חגים ואווירה יהודית. כעת, כשמזג האוויר השתפר וניתן לחיות בקייב ללא חימום קבוע, הביעו עשרות קשישים את רצונם לשוב לבתיהם ולבני המשפחות שונתרו בקייב.

ניסים שבכל יום

רבה של קייב, הרב יונתן מרקוביץ', מדגיש כי למרות המצב הקשה רואים ניסים בכל יום. כך לדוגמה הוא מספר על יהודי בשם ולדימיר איבנוביץ' בן 75 שחייו נצלו בנס. ולדימיר רק חשב להעביר את חודשי החורף הקפואים במקום מבטחים בפולין יחד עם חברי מהקהילה ולא ציפה שהיציאה מקייב ללודז' תציל את חייו.

למעשה ימים ספורים לאחר שהגיע ולדימיר ללודז', לקה בהתקף לב פתאומי. הצוות הרפואי המקומי שהוזעק למקום העניק לו טיפול מיידי תוך פעולות החייאה מוצלחות. "הרופאים אמרו לי שאם הייתי עובר את האירוע בקייב, רוב הסיכויים שלא הייתי ניצל", סיפר ולדימיר בשיחה מביתו בקייב.

"ידיהם של הצוותים הרפואיים באוקראינה עמוסות נורא בגלל המלחמה והטיפול בפצועים", מספר הרב יונתן מרקוביץ' שליווה את ולדימיר בכל ימי האשפוז והשהות

התכוננו אך לבסוף החלה התקפה. האולם בו היו אמורות להיערך סעודות החג

הרב מרקוביץ'. "חלקם יחזרו שוב לבתי הארחה בלובלין ובלודז' וחלקם יסתייעו בצוותים שלנו כאן בקייב שמספקים להם סלי מזון, תרופות, ביגוד וכל ציוד נדרש".

תורה למרות הכל

אלא שלמרות ההכנה המוקדמת בימי חג השבועות התקיימו הפצצות כבדות מאד של צבא רוסיה על העיר קייב, ובעקבות ההפצצות הכבדות על העיר באמצעות המל"טים האיראניים נבצר מרבים מיהודי העיר לחגוג את החג כהלכתו, ואלפים מהם נאלצו להעביר את החג במקלטים ובמרחבים מוגנים במקום להגיע לבית הכנסת.

כמאה וחמישים יהודים הגיעו למרות הכל לבית הכנסת המרכזי 'ברוצק' שם התקיים במקלט בית הכנסת סדר לימוד תורה לאורך הלילה כפי המנהג, כשרעמי הפיצוצים מפרים מפעם לפעם את קול התורה במקום.

בהוראת הרב הראשי, אירועי החג התקיימו כסדרם למרות ההפצצות אך במתכונת מצומצמת תוך שמירה על כללי הזהירות הנדרשים. "יהודים מסרו נפש לאורך כל הדורות על התורה הקדושה, לא ניתן לרוסים את התענוג להחריב לנו את שמחת חג קבלת התורה", אמר הרב אסמן.

הצטרפו כעת למשפחת המנויים

הופיע!
גליון 101
סיון תשפ"ג

ותהנו מחיים טובים יותר!

<p>מני רגל</p> <p>28 ₪ לחודש</p> <p>בלבד!</p>	<p>חסלול 1</p> <p>3 חודשים ראשונים</p> <p>9⁹⁰ ₪ בלבד!</p>	<p>חסלול 2</p> <p>חדש ראשון</p> <p>1-1 ₪ בלבד!</p>
---	---	---

מסלולי הצטרפות מיוחדים:

מוקד מנויים: 02-623-1218